

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna

Abonamentul:
pentru parohii cl. I Lei 150.000; cl. II Lei 120.000;
cl. III Lei 100.000. Particulari Lei 100.000. Autorități
și străinătate Lei 150.000. De sprân Lei 200.000.
Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu
strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate
nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor
un cm.² 200 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile
se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Tele-
graful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

ANUL NOU LA SIBIU

Evangelhia în centrul vieții

În ziua de ANUL NOU 1947, s'au înfățișat la Reședința mitropolitană din Sibiu, fruntașii vieții publice, reprezentanți ai clerului și poporului dreptcredincios. Date fiind vremurile grele prin care trecem, înalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit și-a arătat dorința ca această recepție îndatinată să se desfășoare într'un cadru cât mai sobru în anul acesta.

Lucrul așa s'a și petrecut. În numele celor de față precum și al clerului și credincioșilor Bisericii noastre din Sibiu, P. Sf. Sa Arhiepiscopul TEODOR SCOROBET, Vicarul Mitropoliei noastre, a prezentat în câteva cuvinte urări de sănătate și încă mulți ani I. P. S. Sale, pentru ducerea la îndeplinire, cu aceeași strălucire, a minunatei opere de păstorie și povățuire pe căile mântuirii a fiilor credincioși ai Bisericii ardelenene.

Răspunzând, înalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit NICOLAE în câteva cuvinte, a făcut tuturor această urare: „Acum, de Anul Nou, care începe în mijlocul unor împrejurări foarte grele, fac din adâncul inimii mele, bunilor credincioși ai Bisericii noastre și tuturor fiilor Neamului nostru urarea cea mai cuprinzătoare din câte aş putea face: UREZ BISERICII NOASTRE ȘI ÎNTREG NEAMULUI NOSTRU, CA EVANGHELIA DOMNULUI HRISTOS SĂ CUPRINDĂ CÂT MAI MULT LOC ÎN INIMILE TUTUROR. Evangelhia mântuirii să fie farul de lumină și de căldură pentru viața Neamului nostru. Să ajungă Evangelhia CENTRUL VIEȚII NOASTRE, piatra din capul unghiului a vieții noastre obștești. Doresc din tot cugetul meu și rog pe Bunul Dumnezeu să facă pe toți fiii Neamului nostru să înțeleagă că EVANGHELIA ESTE SINGURA CALE CARE NE POATE SALVA DIN NENUMĂRATELE GREUTĂȚI ALE ACESTUI VEAC, DAR MAI ALES, EA SINGURĂ ESTE ÎN STARE SĂ NE RIDICE DIN ÎNTUNEREC ȘI RĂTĂCIRE, BA ȘI DIN MOARTE, LA LUMINĂ, LA PACE ȘI LA FERICIRE.

Îată urarea mea de Noul An”.
Cuvintele pătrunzătoare ale I. P. Sf. nostru Mitropolit, au făcut cea mai adâncă impresie asupra celor prezenți, cari au plecat pe deplin reculeși după auzirea impresionantelor urări a înaltului nostru Chiriarh.

MARTOR

Mesajul de Anul Nou al Majestății Sale Regelui Mihai I

În noaptea Anului Nou la posturile noastre de Radio, M. S. Regele Mihai I a rostit următorul mesaj:

Români!

În clipa în care trecem pragul Anului Nou, primul Meu gând și toată dragostea Mea se îndreaptă către voi.

Anul care a trecut ne-a adus grele încercări. Cu toată strădania noastră, cu toată munca depusă, viața a devenit mai grea din cauza secetei cumplită ce ne-a bântuit. Sunt lipsuri mari. Ne așteaptă luni în care vom avea de înfruntat mari greutăți.

Dacă vom fi însă uniți, dacă ne vom ajuta unii pe alții și vom ști să dovedim vechile noastre virtuți de cumplitare și solidaritate, sunt încredințat că vom birui.

Pătrunși cu toții de împrejurările grele prin care trecem, va trebui pe viitor să intensificăm munca noastră pentru ca producția să sporească cât mai mult spre a putea umple golurile și vindeca cu un ceas mai de vreme rănila războiului.

Sunt încredințat că anul care începe ne va aduce făurirea păcii și va asigura tuturor înfăptuirea nădejdlor de mai bine.

Fac apel la iubirea de țară a tuturor și la grija ce trebuie să o purtăm pentru ca prin sfârșiri comune să putem ieși din greutățile ce ne opăsă.

Îndrept gândul Meu către Atotputernicul și-L rog să reverse bunătața Sa asupra poporului Meu și să-i aducă un an fericit și îmbelșugat.

La mulți ani!

ANUL 1946

Îată, încă un an

și-a isprăvit depănarea zilelor în crugul veacurilor fără de oprire. După aceea, ajuns la soroc, ca un moșneag gârbovit și răzimat în cârja ostenețelor, el a oftat asemenea drumeagului oprit în cotul unui deal urcat pe trei sute șase zeci și cinci de trepti greoaie, și-a rotit privirea până la punctul de pornire, și-a șters fruntea ca să alunge grijile ce l-au păscut în cale și apoi, supus destulului neîdurat, a trecut în șirul celor ce demult au coborât în sacul cu istorii și povești destinate învățării noastre, îndrumării tuturor. La săvârșirea lui, este firesc să încercăm o'nduioșare. Căci am trecut și noi cu el și am ajuns în prag de păclă. Chibzuim la ceea ce stă din olo de prag și ne-ar putea aduce daruri spre folos.

De anul încheiat

lumea întreagă leagă amintirea multelor strădănii puse întru repararea stricăciunilor rămase pe urma celei mai răprasnice încăierări dintre noroadele pământului. Astfel, ruinele dispar cu fiecare zi, așezările pentru adăpostirea și odihna celor mulți și necăjiți se ridică fără încetare; se refac palate și spitale, școli și case de cultură și lumină. Lumea vrea să steargă urmele războiului și să-și întoarcă fața către pace și progres.

Dar mai presus de toate astea lumea e în căutarea păcii pentru sufletele răvășite, pentru conștiințele zdrobite, pentru alungarea cutelor din fețe chinuite. Scrutează'n zarea veacurilor colbuite, ca să prindă o chemare și să deslușească o cărare ducătoare către liniște și înfrățire. O chemare? Departe'n zări, la cotitura veacurilor către o viață nouă, ea răsună cu putere neîfrântă: „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi”. O cărare? Tot acolo străfulgeră semnul venit

«spre scularea multora» și adaugă: „Eu sunt calea, adevărul și viața”. Voiți să dobândiți pacea sufletelor voastre? Faceți strădănii vrednice de om, dar amintiți-vă că «fără de Mine nu puteți face nimic».

Câte glasuri nu au răsunat în cursul anului abia apus, chemând urechea omenirii spre adevăratul glas al păcii!.. La noi și în alte părți!..

Pânguirea bunelor nădejdi

a început să se arate. Întădăvăr, mai stăruitor ca altădată, trimișii neamurilor mari și mici s'au întrunit la sfătuire deasă și îndelungată și au răsbătut către limanul păcii generale. Conferințele Miniștrilor de Externe ai marilor puteri, Conferința Păcii dela Paris, strădaniile Consiliului de Securitate, Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite, — toate au căutat să înfrângă divergențe și să stabilească buna înțelegere între popoare. Și au reușit. A biruit cumințenia. Taberele vrășmașe din vremea războiului vor fi chemate în curând să stea față către față; dar nu cu gând de răzbunare și nici să se înfrunte pentru oarecari greșeli voite ori silite, ci sub oblăduirea duhului de înfrățire și de pace creiatoare. Tratatelor au fost cuprinse în rama lor și mai așteaptă doar semnarea, care va urma peste puține zile. După aceea, pângul de acum va trece'n roadă, ca să folosească tuturor.

Și la noi în țară

a pornit luptă crâncenă pentru alungarea multora din lipsurile și necazurile rămase pe urma nemilosului război. Ostașii luptători, întorși pe la vetre, au primit pământ ca dreptă răsplătire pentru jertfa ce-au adus întru înveșnicirea Patriei. Asemenea și văduvele, ca să le fie lor de ajutor întru înzdrăvenirea pruncilor rămași orfani și întru ușurarea sărăciei.

Pentru ocrotirea orfanilor

și pentru a lor creștere întru frica lui Dumnezeu și în iubire către Neam, s'au adăugat încă și alte fapte grăitoare. Aici, Biserica, maica celor în nevoi, a stat în frunte și va sta. La chemarea I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, chemare venită ca de sus încă în anul Domnului 1945, clerul și poporul din Arhiepiscopia noastră una s'au făcut, au pus la încercare toată dragostea lor creștinească, au pus și umărul cu încrederea și voioșia din străbuni rămase și au ajutat la înzeestrarea Orfelinului Bisericii, dela Sibiu, cu ce avea el trebuință întru ocrotirea micușilor rămași fără de părinți. Spre aceasta, darul celor înstăriți nu s'a lăsat prea mult chemat, ofranda săracilor din voie s'a adăugat, iar bănuțul, sfântul bănuț al văduvei, nu a lipsit. În lungul anului apus, acest ziar a încrestat cu laudă și mulțumire toate ajutoarele trimise micilor orfani.

Astăzi, Orfelinatul Bisericii ocrotește 52 copii orfani. Din fața lor răsbate numai bucurie și sănătatea le îmbujorează chipul îngeresc. Dar, ei nu mai sunt orfani!.. Sub veghea neîntreruptă a I. P. S. Sale, ei au de toate, până și dragostea ce le-o răpise crâncenul război. În creșterea lor spre soare și lumină stă întruchipată mulțumirea «dătorilor de bună voie», pe care nu puțin «ii iubește Dumnezeu».

Roadele dragostei creștinești,

în care Neamul nostru și-a scaldat viața sa de totdeauna, s'au arătat, anul acesta, și către năpăstuiții din Țara Voevozelor „cei dători de legi și datini”. Ei, Moldovenii, pustiți de crâncenă încăierare și încercați de nemiloasă secetă, au atras acolo sufletul cel bun al Neamului. Dela Rege și până la trudnicul pâlnaș, toți au dăruit și dăruiesc cu largă inimă. Și darul venit la bună vreme călește generațiile în cucerirea unui viitor mai bun, mai milostiv.

Dar lângă sufletul ospitalier al Moldovenilor a bătut, în ceasurile de încercare dureroasă, inima umanității. Din alte țări, prin Crucea Roșie, darurile au crescut la număr și ele vor mai scurta din lipsuri și necazuri. Iar mai târziu, când darul Domnului va răndui prinos pe plaiurile moldovene, cei ajutați acum vor așeza prinos de creștinească mulțămire.

Și monumente de credință

pentru veacuri viitoare au răsărit și s'au sfințit în anul ce-a trecut. În Timișoara, marea catedrală a fost târnosită prin vladicii Țării, fiind de față și Regele nădejdlor acestui Neam dreptcredincios. În cuprinsul Arhiepiscopiei, I. P. S. Mitropolit Nicolae a târnosit 12 lăcașuri de'nchinare, 12 mărturii ale credinței strămoșești, 12 monumente isvorite din cucernicia fără de pereche a Românului. Ele vor grăi viitorimii, arătând că nici cele mai grele lipsuri și necazuri nu sunt în stare să-l deslășească pe acest neam de dragostea lui Hristos.

S'a reîncopciat, în acest an,

și o tradiție din vechi străvechi, prin vizita la Moscova a I. P. S. Patriarh Nicodim și a altor ierarhi ai Bisericii noastre. Inceput bun și promițător de roadă întru ale duhului creștin care împacă neamurile prin dragostea lui Hristos. Vremea cărturarului ierarh Petru Movilă și aceea a monahului Paisie își chi-mă frații de-o credință la colaborare cât mai rodnică.

Exemple de cărturărie

am văzut și în anul ce-a trecut. Ca un dar făcut obștei credincioase, a apărut lucrarea «Biserica și Viața» datorită I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae. E o lucrare de concepții largi și, prin cuprins, ea săgetează peste ani și ani, de astăzi înainte. Tălcuit pe limba noastră, a răsbătut apoi și cel dintâi volum din «Filocalia», în traducerea P. C. prot. Dr. D. Stăniloae. Iar, sub chip de soră dulce a acestei cărți, prin strădania C. preot Dr. T. Bodogae, avem la îndemână și minunata «Viață în Hristos» de N. Cabasila.

Scrișul teologic și religios,

în general, a mers cu pași siguri în tot cursul anului și în mai toate eparhiile Bisericii. La noi, *Revista Teologică* s'a menținut pe vechul ei piedestal științific și cărturăresc, iar *Lumina Satelor* a dus lumină și cultură prin multe sate și cătune. Tocmai acum, la 2 Ianuarie 1947, ea împlinește un pătrar de veac de existență și strădanii. Întră deci într'un an nou, dar și într'un nou pătrar de veac. Fie-i vârsta spre mândrie și strădanii spre tot mai multă și mai spornică rodire.

Regimul parlamentar,

întrerupt la noi prin silnicia vremurilor, a fost și el restaurat, pe urma alegerilor dela 19 Noemvrie. Este și acesta un semn, că drumul spre mai bine stă de-acum deschis pentru reîn-sdrăvenirea unui neam dornic de pace și progres. Punțile nădejdiilor bune s'au întins cu încredere.

Ne-au părăsit,

în lungul anului, chemați fiind în lumea dreptilor, mai mulți ostenitori în via Domnului. Intre ei, și protopopul Dr. Dumitru Borcia al Săliștei, om cu chip blajin și bun, creștin cu rară dragoste pentru Hristos și pentru sfânta Lui Biserică. Pe el și pe cei duși la Domnul, îi însoțim cu creștinescul «Dumnezeu să-i odihnească».

Iar tu, an nou,

care acum răsari în panta veacului, ce ne aduci? Vei fi oare mai bun decât înaintașul tău abia apus? Am vrea să fi cu mult mai bun, și pentru noi și pentru toată lumea. Aceasta este sorcovirea ce îți facem. Și ne rugăm lui Dumnezeu, în toate ale tale zile, să te încarce cu belșug de pace și de bună înțelegere.

D. CĂLUGĂR

Comunicat

Rectoratul Academiei Teologice „Andreiană” face cunoscut, că examenele de licență și diferență din sesiunea de iarnă 1947, încep în ziua de 20 Februarie a. c.

Rectoratul

Nr. 11,205/1946.

Anunț

Sesiunea pentru examenul de capacitate preotească s'a fixat la 12—14 Februarie 1947.

Candidații la acest examen vor înainta Consiliului arhiepiscopesc cerere până la 31 Ianuarie a. c. împreună cu extrasul de botez, diploma de bacalaureat, absolutoriu teologic și certificat de serviciu pe timpul dela terminarea studiilor și până în prezent.

Consiliul arhiepiscopesc

Darul clipei

Sub înfrăurirea duhului secularist al veacului nostru, cei mai mulți oameni se căznesc din răspuțeri să exploateze timpul la maximum în vederea cuceririi unei cât mai desfătătoare fericiri pământești. De aceea, când pășesc pragul unui an nou, bilanțul strădaniei lor din trecut și planul de lucru pentru viitor, nu depășesc perspectiva strâmtă a pământeșului și lasă pe planul al doilea sau neglijează cu totul preocupările de ordin spiritual mai înalt.

Pentru a ne feri de căderea într-o astfel de greșală primejdioasă, e necesar să ne dăm bine seama de sensul pnevmatic al timpului și de deosebita lui valoare pentru mântuirea și fericirea noastră. Căci odată pătrunse acestea în centrul de lumină al conștiinței noastre, vom ști să folosim timpul înțelepțeste și în spre adevărata noastră fericire.

Prin însăși structura sa, timpul îmbie la evadare din platitudine și la avântare pe culmile ninse de polenul sferelor cerești. Căci timpul nu se mărginește la a face posibilă existența și ființarea realității spirituale, ci el este totodată mediul cosmic care salvează însăși spiritualitatea lumii. Aceasta în virtutea faptului mai presus de orice îndoială, că — pe de o parte — indivizibilitatea clipei și scurgerea ei fulgerătoare nu îngăduesc personalității umane a se ancora prea adânc în materialitatea cosmică ci îi permite numai un contact tangențial cu aceasta, — iar pe de altă parte — clipa fiind fereastra mereu deschisă spre veșnicie, ne ține în contact neîntrerupt și intens cu spiritualitatea absolută: Dumnezeu. Fluid, viu și dinamic, timpul e vadul în albia căruia se desfășoară viața existenței în neodihnia ei tensiune spre zăriile desăvârșirii.

În Hristos, timpul se încarcă de sens și de valoare maximă, căci devine mediu și vehicul al mântuirii și fericirii noastre. Prin intrupare, care este cel mai direct, mai intim, mai intens și mai hotărâtor contact al Veșniciei cu timpul, — timpul își primește plenitudinea (vezi: „Plinirea vremii”, Galat. 4, 4) prin convertirea lui în factor de mântuire și sfîșiere. Hristos cel intrupat unește timpul cu Veșnicia, intră intens în vadul lui și-l face din finit, capabil de Veșnicie sau puntea care ne sată în eternitate. De aceea, Biserica noastră cântă: «Cu voia ta cea atotlucrătoare și atotputernică, ai venit în lume, căutând să împodobești zidirea ta cu negrita intrupare... punând așezămături și ani, spre mântuirea noastră». (Mineiul lunii Septemvrie, București 1929, p. 9).

Ca a are, timpul întemeiază însăși posibilitatea mântuirii noastre în Hristos. Sub flacăra de foc a harului dumnezeiesc, timpul devine mediul potrivit al trăirii în Hristos. Căci harul acționând nu numai spiritual ci și fizic, transfigurează cosmosul și implicit și timpul ca mediu constitutiv al acestuia, făcând din timp coordonată cosmică ce ne dă putința unei simultaneități existențiale cu Hristos. Căci prin învierea Domnului din morți se întemeiază o nouă ordine existențială, întrucât prin ea izbucnește împărăția cerurilor în timpul pământeș, se inaugurează «eoul cel nou» sau «veșnic» ca o anticipare — prin transfigurare întru ascuns și întru durere — a înveșnicirii lumii. Că timpul este factor al mântuirii subiective, mărturisește însăși sf. Scriptură când zice: «Iată acum vreme bine potrivită, iată acum ziua mântuirii» (II Cor. 6, 12).

Dar timpul e factor de mântuire subiectivă nu numai prin aceea că cu ajutorul lui ni se face mântuirea obiectivă, contemporană nouă, ci și prin

faptul că el ne oferă posibilitatea însușirii succesive a acestei mântuirii după capacitatea naturii umane de receptare. Căci fără posibilitatea unei desvoltări temporale (= trecere succesivă dela virtualitate la activitate) n'ar exista pentru oameni nici posibilitatea mântuirii. De aceea, Dumnezeu oferă harul, condiția primordială a mântuirii, cu timpul și în timp. În acest sens putem spune că timpul este har mântuitor. Dumnezeu lungește clipa și prin ea existența noastră actuală și cu această posibilitatea mântuirii, tocmai pentru ca să ne mântuiască și astfel face din timp un factor creator de izbăvire. Ca atare, timpul este expresia îndelungei iubiri și răbdări a lui Dumnezeu, care cu fiecare clipă pe care ne o dăruiește, ne păstrează mereu deschis intervalul posibilității întoarcerii la El și a mântuirii. Prin urmare, fiecare clipă este un dar de mântuire și fericire, precum și o chemare la truda pentru cucerirea aceșora!...

Drept aceea, să nu nesocotim darul de mântuire, pe care ni-l oferă Tatăl ceresc cu fiecare clipă ce ne o dăruiește, ci să-l folosim intens după porunca Mântuitorului: «Mie mi se cade să lucrez... până este ziua, căci vine noaptea, când nimeni nu poate lucra» (Ioan 9, 4), adică să ne nevoim întru dobândirea mântuirii până nu vine moartea, care pune capăt strădaniilor pentru mântuire.

Sărbătoarea Anului nou simbolizează viața de dincolo («Viața cea nesfârșită a veacului ce va să fie, ziua a opta o închipuiește; întru care Stăpânul Hristos s'a tăiat împrejur» Mineiul lunii Ianuarie. Buc. 1926 p. 21) și ne pune totodată în fața pilda vieții sf. Vasile cel Mare, care a petrecut anii vieții sale în despresurare de cele vremelnice și în alipire continuă de Hristos: «Firea celor ce sunt semuind, și nestatornicia tuturor socotind, numai pre unul ai aflat neclătit, pre Cela ce este mai pre sus de ființa făcător a toate de care și mai vârtos alipindu-te, dorul celor ce nu sunt stătătoare ai lepădat» (Ibidem, p. 12).

Să urmăim cu hotărâre pilda acestui mare sfânt, pentru a nu cădea sub osândă categoricului ave tismen divin: «Nebune, în noaptea aceasta și se va lua sufletul, iar cele ce ai gătit ale cui vor fi?» (Luca 12, 20).

C. SÂRBU

Studentii Academiei teologice din Sibiu în ajutorul Moldovei

În ziua de 21 Dec. 1946, studenții și studentele Academiei teologice s'au deplasat în sectorul VII de colectare al Municipiului Sibiu cerând sprijinul populației pentru frații năpăstuiți ai Moldovei. Înainte de plecare fiecare student a contribuit personal cu câte puțin, completând astfel 2 din listele repartizate de Comitetul de ajutorare.

La rândul ei populația a înțeles să dea tot sprijinul ei în opera de ajutorare a fraților cari de doi ani încoace, sunt loviți de greul flagel al secetei. Din motive ușor de înțeles colectorii au ocolit adesea unele din case, deși au fost mai multe cazurile când se auzea din urmă: „Și noi suntem frați cu Moldovenii!” Rămâne semnificativ gestul bătrânei care sprijinită pe băț striga cu glasul stins de povara bătrâneții: „Dau și eu din micile mele economii 10,000 lei, căci sunt mai bogată decât cel care n'are nimic”.

Nu mai cine a fost martor ocular a putut constata căta dragoste față de aproapele în suferință, este la poporul nostru. Suma colectată de studenții Academiei pe lângă alimente și îmbrăcăminte, a fost de 1.227.500 lei.

Sf. Sărbători la Sibiu

În centrul Arhiepiscopiei, sfintele Sărbători au adus și au adâncit atmosfera de religiozitate caracteristică acestui centru de veche tradiție ortodoxă.

Cu săptămâni înainte de Crăciun, publicul local a putut asista la minunate concerte de colinde organizate cu toată arta și executate cu mult suflet. În fruntea acestora trebuie amintit tradiționalul concert de colinde al corului Mitropoliei (împreună cu al școlilor normale de băieți și fete), dat în Catedrală sub conducerea C. preot-profesor GH. ȘOIMA și la care a asistat public extrem de numeros, în frunte cu I. P. S. Mitropolit NICOLAE. Cu acest prilej, P. C. cons. GH. SECAȘ a rostit o predică ocazională.

Reuniunea de muzică „Gh. Dima” a organizat și ea un concert în sala Teatrului Municipal.

La fel au lucrat toate școlile din localitate, societățile culturale și multe din organizațiile profesionale.

În prima zi a Crăciunului a slujit I. P. Sfințitul Mitropolit NICOLAE înconjurat de un numeros sobor de preoți și diaconi. La sfârșitul sf. Liturghii, I. P. S. Sa a predicat, arătând cât de necesară este, în vremea noastră, organizarea păcii pe temeiul dreptății și a dragostei creștinești. A subliniat deasemenea dârnicia de care poporul nostru a dat și dă dovadă în aceste vremi de sărăcie și necaz.

În ziua a doua a slujit P. S. Arhiepiscop-vicar TEODOR, împreună cu același sobor preoțesc din întâia zi și a predicat, arătând rezultatele pozitive aduse de creștinism, în viața omenirii.

În amândouă zilele a cântat corul Mitropoliei, condus de C. preot-profesor GH. ȘOIMA.

A treia zi, răspunsurile dela sf. Liturghie au fost date de copilașii orfani adăpostiți în Orfelinatul Bisericii, lucru care a impresionat în mod deosebit.

La Crăciunul acestui an s'a remarcat un număr mult mai redus de colindători, ca în anii trecuți, datorită, desigur, greutăților de ordin material prin care trec orașenii.

Recepția de Anul Nou s'a desfășurat într'un cadru restrâns și simplu, P. S. Arhiepiscop-vicar TEODOR exprimând urări de bine din partea clerului și poporului din Arhiepiscopie.

I. P. S. Mitropolit NICOLAE a mulțumit, exprimând nădejdea că sf. Evanghelie va crește și va înflori în ogorul sufletesc al întregului neam românesc.

Boboteaza s'a prăznuit cu fastul tradițional. Procesiunea a pornit dela Catedrală, a străbătut str. Tribunii și Regina Maria, oprindu-se în Piața Regele Ferdinand, unde s'a slujit Sfeștania Mare de către I. P. S. Mitropolit NICOLAE. Mii de credincioși au alcătuit convoiul și au luat parte la sf. slujbă pentru sfîșierea apei.

În mulțime, s'a putut remarca prezența dlui ministru I. N. CIOLAN și a șefilor de autorități din localitate, în frunte cu dl primar V. HADA.

Pe tot parcursul și la locul slujbei au cântat corul Mitropoliei și muzica militară.

Procesiunea aceasta a chemat la viață toată bogăția de simțire creștinească a credincioșilor din centrul Arhiepiscopiei noastre și rămâne ca un semn de frumos început pentru noul an în care abia am intrat.

C.

Citiți și recomandați în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului

Director:

Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Răedția și Administrația:

Academia teologică „Andreiană” SIBIU, str. Mitropoliei 24-28

Pomul de Crăciun al orfanilor Arhiepiscopiei noastre

În după masa zilei de 23 Dec. 1946, copilașii orfani, din casa bisericii din Sibiu, str. Dealului Nr. 9, au trăit clipele bucuriei de Crăciun. Ei s'au pregătit după cuviință pentru această fericită clipă: Erau cu toții primeniți, cu fețele strălucitoare, în haine și mantale nouă, încât prezentarea lor, nu te făcea să te gândești la niște orfani.

În sala de meditație strălucea pomul de Crăciun, frumos împodobit și bogat în daruri, pom gătit pentru copilașii din casa bisericii din partea societății femeilor ortodoxe din Sibiu, în frunte cu dna protopopeasă M. Neagu.

La prăznuire a luat parte și I. P. S. Sa Mitropolitul nostru NICOLAE, care ca un adevărat părinte îngrijește neconținut de copilașii orfani. Orfanii l-au și întâmpinat la venire cu toată dragostea și însuflețirea și i-au cântat: „Pe stăpânul...”. S'a desfășurat apoi un program artistic de colinde, declamări, dus la îndeplinire de copilașii noștri. La împărțirea darurilor a fost mare însuflețire. Pe lângă dulciuri, jucării, colaci și fructe, orfanii au primit fiecare câte un sweater, ciorapi și mănuși făcute din partea Soc. femeilor ortodoxe, din lână rezultată din colectă. Tot din această lână sunt făcute hainele și paltoanele nouă ale orfanilor, frumosul dar de Crăciun al bisericii, pentru orfanii noștri. Notăm aici darul binevenit al parohiei Planul de jos, care a trimis din timp 12 cozonaci pentru orfani, cari au fost puși sub pomul de Crăciun și împărțiți orfanilor cu acel prilej. Nădăduim că această parohie va face acest lucru în fiecare an la praznicele mari.

Fiind vorba daniile dragostei pentru orfani, vom pomeni aici câteva din rezultatele colectelor sosite în preajma sărbătorilor. O faptă cu totul deosebită a împlinit parohia Călnic, jud. Alba în frunte cu vrednicul părinte Dr. Ioan Voișan. Stăruind pentru încheierea colectei generale pentru orfelinat, harnicii călniceni au totalizat suma de 10.200.000 lei, zece milioane două sute de mii lei). În fruntea listei se înscrisese părintele cu 500.000 lei; dela această pildă bună, au luat îndemn și credincioșii și astfel au realizat peste zece milioane lei. Parohia Călnic aduce astfel, cea mai mare contribuție în bani pentru orfelinatul nostru. Părintelui Dr. Ioan Voișan precum și credincioșilor plini de râvnă, le aducem pe această cale mulțumiri publice în numele copilașilor orfani și'n numele Arhiepiscopiei noastre. Fapta lor vrednică de toată lauda va fi scrisă și în ceriuri.

Mai însemnăm câteva rezultate ale colectei generale: Parohia Roșia-Sibiu a colectat cereale și cartofi în valoare de peste trei milioane lei; la fel parohia Alțina. Poiana-Sibiului a a întrecut suma de 4.000.000 lei (patru milioane). Peste un milion s'au avântat parohii ca: Rapolt 1.081.000 lei, Răușor 1.239.000 lei. Ernea 1.500.000 lei. Lancrăm 1.460.000 lei. Din Chirpăr bani și alimente în sumă de lei 2.800.000.

Miscătoare a fost fapta credincioșilor din Sânerai, jud. Hunedoara, în frunte cu preotul lor, cari a doua zi de Crăciun mergând din casă în casă, a strâns pentru orfani, o ladă mare cu cozonaci, prăjituri, bucăți de cârnaț, slănină și carne. Toate aceste daruri au sosit în bună stare la Sibiu și sub ochii I. P. S. Sale, au fost desfăcute și împărțite orfanilor. Pe lângă aceasta dela cele 440 snflete credincioase, s'a mai colectat și suma de lei 186.000. Cinste lor.

Din Augustin, M. T. Oancea, a făcut o danie personală de 100.000 lei în amintirea tatălui ei decedat și-a

DEDICAȚIE

*Din Năsăud coboară luceafăr al luminii,
Vlăstar de preot harnic și drept ca slova sfântă,
Crescut lângă minee, în smirna rugăciunii
Și'n psalmi de pocăință cu cari viața n'fruntă.*

*Cu mâini de vistiernic polenu-învățăturii
L-a strâns să-i înflorească în suflet nemurire
Și din a vremii cernerii a frânt puhoiul urii
În duhul de blândețe ce-o poartă-a sa gândire.*

*Vlădică al „Unirii”, măreț ca și Șaguna,
Ctitor de școli, biserici și paznic al credinței,
Ocean de înțelepciune, ce vrei să fim toți una
Uniți prin năzuințe sub aripa căinței.*

*Ardealul azi privește din culmile n'sorite
Spre acel ce apărât-a a sale drepturi sfinte
În ani de suferințe și'n vremuri de restriște,
Când rug aprins credința cerca să ne alinte.*

*Ierarhul Nicolae stă'n ale noastre gânduri
Făclie luminândă pe plaiuri ardelene,
La care se închină țărani bătuți de vânturi,
Prunci dolofani și tineri, moșnegi uitați de vreme.*

*În nimb de mulțumire tămâia rugii sfinte
O înălțăm la ceruri curată ca și crinii,
Viață lungă, Doamne, dă la la nost' Părinte
Și ani de păstorire din caerul luminii.*

Preot TASCIANU ȘTEFAN

Din pastoralele arhieresti

Ce s'ar alege de lume, dacă am scoate din ea pe Iisus Hristos? Iată întrebarea pe care ar trebui să și-o pună toți acei cari rostesc judecăți nehibzuite asupra religiei creștine.

S'ar petrece ceva asemănător cu ceea ce se întâmplă la întunecimea de soare: ne-ar copleși întunerecul și groaza de moarte. Omul nu prețuiește îndeajuns lumina, câtă vreme știe că după noapte va răsări iarăsoarele. Ce-ar fi însă dacă odată soarele n'ar mai răsări? Noi ne gândim la întunecimea din suflete: dacă s'ar stingea soarele Adevărului creștin. Câte mii de ani s'a trudit mintea înțelepților ca să scăpăreze câteva scântei de lumină în noaptea omenirii, până ce Iisus Hristos a aprins soarele Adevărului întreg și veșnic!

Noi știm din istorie că cu cât mai mult s'a întunecat în mintea omenească cunoștința lui Dumnezeu, cu atât mai jos a căzut omul pe scara închinării la idoli. Schimbând pe Făcătorul cu făptura, omul ajunsese să se închine animalelor. Fără ideea de Dumnezeu, calea vieții se întunecă. Dacă viața nu are o țintă luminoasă atunci trupul se face atotstăpânitor peste ea.

Fără învățătura lui Iisus Hristos se stinge în om făclia sufletului. Privirea ce se întoarce dela cer se cufundă în pulbere. Cine nu crede în viața cea veșnică, se îngroapă în cele trecătoare, și atunci orice nădejde de întoarcere la casa părintească, adică la Dumnezeu, moare în sufletul necredincios.

Dar mult mai triste ar fi urmările pentru societatea omenească. Dacă n'am mai ști că avem pe același Dumnezeu ce Tată, cine ar mai fi în stare să statorească legături frățesti între noi oamenii? Dacă n'am ști că cu toții suntem fiii aceluiași Tată, ceresc, cine ne-ar mai putea porunci să ne prețuim, ajutăm și cruțăm

fratelui căzut pe front. De încheiere iată și alte rezultate mai mici: Predeal-Bran 343.000 lei; Laslaui-Român 594.300 lei; Vărmaga 300.000 lei; Coștești 400.000; Belini 320.000 lei; Agostin 500.000 lei; Budila-Brașov 597.000 lei; Sibiu-Maier 834.000 lei; Zam 163.000 lei; Dala-Sibiu 604.000 lei; Sighișoara III 809.100 lei și Vlădeni 520.000 lei. Așteptăm cu încredere încheierea colectei generale pentru orfelinat în toate parohiile noastre, pentru ca cu ajutorul tuturor să putem face față cheltuielilor mari de întreținere a orfelinatului nostru.

REFERENT

unii pe alții? Dacă n'am ști că deasupra lumii veghează ochii lui Dumnezeu și stăpânește voința Lui, nu ne am mai teme de nimeni și n'am mai cunoaște nici o autoritate deasupra noastră. Dacă n'am crede că și dincolo de moarte mai este o viață, cine ne-ar putea opri să nu o cheltuim nebunește și pe aceasta de acum?

După cum inima încetează de a mai bate când sângele s'a răcit în noi, așa și viața obștească n'ar mai fi cu putință fără căldura iubirii și nădejdea unei dreptăți cerești. Dacă s'ar s'inge toate stelele nădejdi pe cerul sufletului omenesc, viața s'ar prăbuși la pământ. Și aceste stele sunt: credința în Dumnezeu, în sufletul nemuritor, în judecata de apoi și în viața veșnică. Se spune că stelele n'ar străluci noaptea pe cer, dacă peste zi ele n'ar împrumuta lumină dela soare. Așa și viața noastră, cu toate făgăduințele, nădejdiile și așteptările ei de mai bine, se hrănește din credința în Iisus Hristos, care a înălțat viața omenească la culmi cerești. Soarele lui Hristos luminează și nădejdiile vieții noastre.

Fără creștinism și fără prețuirea sufletului, am cădea iarăși în aceea stare de sclăvie de odinioară, când omul cu deplin puteri trupesti se vindea cu 30 de arginți. Dela sclăvie până la hrănirea cu carne de om este numai un pas.

(Din Pastorală Prea Sfințitului Episcop AN DREIU al Aradului).

Pentru luminarea minții camenilor statul și osebitele societăți mai mărunte au întemeiat și susțin, cu mari cheltuieli, o mulțime de așezăminte. Și cine s'ar încumeta să tăgăduiască marele folos ce-l aduc aceste așezăminte obștii pe care o luminează și o ajută să găsească cele mai netede cărări cari duc prin viața pământească? Totuși ele singure nu isbutesc în silințele lor. Numai prin împreunarea acestor silințe cu lucrarea de curățire și înobilare a inimilor, ce o săvârșește sânta noastră Biserică, se va putea desăvârși lumea, pregătindu-și adevărata fericire pentru viața de aici și pentru care o așteaptă dincolo de perdeaua morții.

Căci lamura vorbelor noastre așezate și drepte și a faptelor noastre celor bune nu pornește atât din minte, cât din inimă. Povețele minții rămân sterpe fără căldura și lumina unei inimi curate și simțitoare.

De această lumină și căldură are lipsă lumea mai ales azi, în mijlocul năcazurilor mari care o împresoară din toate părțile. Trufia și lăcomia, minciuna și furțugul, ura dintre frați și setea păgânească

de a se robi unii pe alții, precum și întreaga oaste a celorlalte patimi — sunt rodul unor inimi întunecate de păcat și ele nu pot fi înlăturate cu iscusința minții, ci numai cu noblețea inimii încreștinată cu adevărat. Că inima iubitoare îndelung rabdă, se milostivește, nu pizmăiește, nu se semețește, nu se trufește, nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întărită, nu se gândește la rău; nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr (I Cor. 13, 4—6).

Fără aceste vârtuți isvorite din inima iubitoare, înnoită prin Hristos și prin învățătura Evangheliei Sale nepieritoare, nici conducătorii popoarelor nu vor fi în stare să zidească o pace stătornică și dreaptă și să se așeze națiile pământului în alvia unei vieți de bună înțelegere și propășire. Fără cugetul curat și inima nefățărâtă, acești conducători se vor gâlcevi numai în adunările lor, fiindcă fiecare din ei va vedea numai libertatea și dreptatea și folosința țării sale, pentru care se va oști cu toate puterile — nesocotind libertatea și dreptatea și folosința altora. Iar Mântuitorul nostru Iisus Hristos nu așa ne-a învățat să facem. Dimpotrivă, el ne îndeamnă prin gura Sfântului Apostol Pavel, să ne grijim nu numai de ale noastre, ci și de ale altora, fiecare căutând să facă ce este bine spre plăcerea altuia și spre zidirea lui. Că și Hristos nu lăsa singur a căutat să placă (Rom. 15, 1—3). N'a căutat la mărirea și dumnezeirea Sa, ci s'a smerit pe sine, chip de rob luând și ascultătoare făcându-se până la moarte (Fil. 2, 6—8) ca pe cei din întunerecul robiei să-i scoată la lumina libertății și ca celor înviorați să le dăruiască pace.

(Din Pastorală Prea Sfințitului Episcop NICOLAE al Clujului).

Numai iubirea creștină, care ne înfrățește înaintea lui Dumnezeu pe toți, poate topi munții de gheață ai urii și vrăjmășiei dintre oameni și popoare.

Numai mila și milostenia evanghelică poate înmuia, cu folos, inimile împietrite ale bogaților zgârciți, pentru a hrăni atâția flămânzi, a îmbrăca atâția săraci și a îngriji atâția bolnavi nefericiți.

Numai postul poruncit răspicat, cu cuvântul și cu fapta, de către Domnul nostru Iisus Hristos poate pune zăgaz desfrăului trupesc, care curge ca un râu uriaș pe câmpiile vieții omenești.

Numai rugăciunea stătornică și fierbinte, plină de neșovăelnică credință și într-aripată speranță poate împropăta și păzi de istovire puterile sufletești ale omului pentru lupta și greul vieții.

Numai smerenia Domnului, care a părăsit, de bună voie, strălucirea orbitoare a cerului, schimbându-o cu sărăcia înfiorătoare a peșterii din Vileem, poate biru trufia și mândria omenească pierzătoare de suflet.

Numai duhul lepădării de sine, duhul de jertfă al legii celei nouă poate lupta și poate izbândi peste toate greutățile și lipsurile, ce ne apasă în cursul acestei trecătoare vieți omenești.

Numai munca făcută cu bucurie, din straja dimineții și până în noapte, poruncită așa de limpede de le Domnului, dă fiecărui om dreptul la o pâine cinstită pentru el și familia lui.

Și în sfârșit, numai prin oameni cu o conștiință renăscută, numai prin oameni noi, zidiți după chipul și asemănarea Mântuitorului Hristos se poate naște — cum dorim așa de fierbinte cu toții — o lume nouă, mai înaltă, mai bună, mai dreaptă, mai împăcată și mai fericită. Ori cine vă spune altfel, rătăcește și adevăr nu este în el.

Omul are lipsă de Dumnezeu. Oare nu poate trăi, după legea lui Dumnezeu fără ajutorul lui Dumnezeu. Omul nu este numai trup și pânțec trecător, ci și suflet nemuritor. Patria omului nu este jos, pe pământ, ci sus, în ceriuri. De aceea toate silințele noastre, toate gândurile noastre, toate vrerile noastre, toate faptele vieții noastre într-acolo trebuie să se îndrepte, cu neclintită hotărâre și cu neabătută stătornicie.

(Din Pastorală Prea Sfințitului Episcop NICOLAE al Oradiei).

Niciodată luarea creștină n'a aștept-

tat cu mai multă ardoare sufletească acest praznic, ca să se coboare prin nașterea Domnului pacea din nou în inimile oamenilor doritoare de pace și liniște. Tot mai mulți ochi privesc spre steaua care-i duce la picioarele Pruncului din Vifleem, tot mai mulți magi, învățați, cari au văzut deșertăciunea lumii acesteia, își îndreaptă privirea spre Peștera datătoare de credință și nădejde, deoarece toată învățătura și bunurile pământești nu le-au mulțumit trebuințele lor sufletești. S'au convins că mulțumirea și fericirea nu se pot ajunge numai prin mijloace materiale, că fără Dumnezeu nu se poate trăi, că dela El vine „toată darea cea bună și tot darul cel desăvârșit”, că numai Hristos Domnul, Stăpânul vieții, ne poate da „pâinea vieții” și „apa cea vie”, care se face izvor de viață veșnică. Către El își îndreaptă nădejdea mântuirii învățații și neînvățații, bogații și săracii, lucrătorii de orice fel, tineri și bătrâni deopotrivă. Dela El cerșesc bolnavii și năpăstuiții tămăduire, dela El așteaptă țăranii binecuvântarea holdelor, dela El așteptăm cu toții, muncitorii cu brațele ori cu mintea, liniștea și fericirea, înșeninaarea cugetelor întunecate, întărirea credinței și nădejdei, dela El implorăm atâtea inimi nemângăiate de pierdere celor dragi ai lor, atâția orfani și văduve indoliate, balsamul tămăduitor, căci numai El este „doctorul trupurilor și al sufletelor”, căci „nu este alt nume sub soare în care să ne mântuim decât Iisus Hristos”.

Mântuitorul azi ca totdeauna este singurul liman de mântuire pentru toți cei ce aleargă la El cu încredere și iubire. El întinde mâna celor ce, ca odinioară Sf. Ap. Petru, sunt slabi în credință, și-i mântue în mijlocul valurilor păcatelor pe marea vieții. Chemarea lui de odinioară: „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și eu vă voi odihni pe voi” (Mat. 11, 28), e mereu actuală și trebuie urmată de toți cei ce voesc să-și mântuiască sufletul din focul cel veșnic.

(Din Pastorală Prea Sfințitului Episcop VENIAMIN al Caransebeșului).

Oamenii zilelor noastre vorbesc mereu despre diferite probleme ale vremii, care de care mai arzătoare. Toți uită însă, conducători și supuși, că mai avem de deslegat și o problemă, a vremii noastre și a vremurilor de totdeauna: problema evangheliei creștine. Problema cunoașterii și adâncirii acestei evanghelii, și cu deosebire, problema trăirii învățaturii cuprinsă în evanghelia lui Hristos Domnul; problema îndreptării gândirii și vieții noastre după

îndrumările ce ni le îmbeie ea. Aceasta cu atât mai mult, cu cât mântuirea creștină și părgălia ei: evanghelia lui Iisus, așa cum ea este propovăduită de sfânta noastră Biserică, nu s'a pus și nu se pune la îndemână numai pentru cei bogați, sau puternici. Nici numai pentru cei ce stau în fruntea treburilor publice, sau la conducerea diferitelor stări sociale. Ci mai cu osebire la îndemână tuturor acelor, cari cu smerenie, cu răbdare și în lacrimi lucrează cu statornicie pentru dobândirea dreptății lor înaintea lui Dumnezeu, pentru sălășluirea bunei voiri și a frățești înțelegeri între oameni, dovediți, în orice împrejurare, curății la inimă și la fapte. Acest adevăr se cade să ni-l întipărim bine în minte, îndeosebi acum de Nașterea Domnului. Deoarece întruparea lui Iisus, nașterea Lui în peșteră și în ieslea dobitoacelor și sălășluirea Lui întru noi, în chip de rob, este și rămâne, pentru toate vremurile, o stăruitoare și minunată predică despre smerenie și supunere față de voia lui Dumnezeu, ce ni se pune înainte spre a o urma cu credință.

Nu se poate spune azi, fără a greși, că Biserica creștină, cu învățătura și așezămintele ei, ar fi o piedecă pentru o dezvoltare liberă a gândirii omenești și a culturii, sau pentru o mai bună organizare a vieții sociale. Intemeiată pe trecutul ei, plin de strălucite merite în jurul ocrotirii și al ajutorului dat dezvoltării culturale, Biserica noastră este în drept să nădăjduiască și să aștepte ca dimpotrivă, orice sănătoasă și firească dezvoltare a gândirii și vieții omenești să readucă omenirea tot la Dumnezeu, Ziditorul și Părintele ei milostiv.

Este, totuși, o mare greșală să se creadă, că înalta stare culturală de azi și vederile înaintate din zilele noastre, în ceea ce privește organizarea vieții de obște, după toate laturile ei, s'ar împotrivi unei mai serioase adânciri a vieții creștine. Și nu s'ar împăca cu învățătura de credință și morală a legii noastre creștinești. Mai cu drept cuvânt se poate spune, că aceia ce subminează temeliiile credinței și ale Bisericii creștine, aceia desființează condițiunile pentru o adevărată propășire și bună stare în toate ramurile vieții omenești.

(Din Pastorală Prea Sfințitului Episcop VASILE al Timișorului).

Sprîjiniți cu drag

Telegraful Român
Organul lui Șaguna din 1853

tea, puterea, nestrăciunea și tot ce mai aparține încă lui Dumnezeu. Pe urma bunătații, I se face milă de omul căzut, iar datorită înțelepciunii Sale îndată și găsește modul cum să-l mântuiască. Și dreptatea o putem aduce în discuție, căci doar adevărata dreptate n'o poți lega de o prostie.

Dar în ce constă dreptatea în iconomia mântuirii? În aceea că nu s'a făcut uz de o autoritate tiranică împotriva celui care avusese stăpânirea peste noi, precum și în aceea că deși mult mai puternic decât acel tiran, nu ne-a smuls cu forța din ghiarele lui, lăsând astfel vreun motiv de justificare aceluia care robise pe om prin ispita plăcerilor. Căci, întocmai cum cei ce-și vând libertatea pe bani sunt robi ai cumpărătorilor lor și, după odată s'a încheiat acest târg de vânzare proprie, nu mai au drept nici ei, nici oricine ar vorbi în folosul lor, să mai ceară înapoi libertatea, chiar dacă cei ce s'au vândut cu capul lor într-o astfel de nenorocire ar fi de neam cîine știu cât de nobil; mai mult, chiar dacă, din griji pentru cel vândut, ar vrea cineva să întrebuițeze violența împotriva cumpărătorului, urmarea e că ar cădea el însuși în vină, pentru că ar însemna că pe cale silnică a vrut să-l redobândească dela cel care-l cumpărase legal — dar iară, nici o lege nu poate opri pe binefăcător să răscumpere pe cineva dacă vrea — tot așa, după ce noi de bunăvoie ne-am vândut libertatea, trebuia ca și Cel care din bunătațe lui cea mare ne-a scos din robie iarăși la libertate, să găsească pentru aceasta un procedeu legal, în nici un caz silnic. Acest procedeu constă tocmai în a lăsa pe stăpân să fixeze el pre-

Incheierea colectei pentru orfelinat

In atențiunea onoratei preoțimi

Nr. 118/1947.

CIRCULARĂ

Prin ordinul nostru circular Nr. 8758/1946, am dispus facerea unei colecte generale pentru întreținerea orfelinatului Arhiepiscopiei noastre, din Sibiu, str. Dealului Nr. 9.

O bună parte din oficiile noastre protopopești și parohiale au încheiat această colecă și au trimis rezultatul definitiv la Consiliul nostru arhiepiscopesc. Rezultatele mai însemnate au fost publicate în „Telegraful Român”.

În interesul bunului mers al orfelinatului colecta generală deschisă în luna Octombrie 1946 *trebuie încheiată*. În consecință dispunem ca toate oficiile protopopești și parohiale, cari încă nu și-au încheiat colecta pentru orfelinat să *și-o încheie cât mai neîntârziat* și să trimită rezultatul definitiv al colectei la Sibiu, însoțit de raport în scris. Termen ultim de închidere a colectei este ziua de *10 Februarie a. c.*

Ar fi de dorit ca C. preoți să nu aștepte acest ultim termen, ci să trimită colectele cu dările de seamă despre ele cât mai repede.

Dacă vreun oficiu parohial n'a colectat nimic, sau n'a făcut colecă, va prezenta raport în scris, tot până la 10 Februarie a. c., arătând motivele pentru cari colecă n'a reușit sau pentru ce colecă n'a putut fi făcută. Oricât de mic ar fi rezultatul colectei, ținem ca fiecare parohie să contribuie măcar cu ceva la întreținerea orfanilor, ca în legătură cu acest nobil scop să încheiem într-o solidaritate creștinească toate parahiile noastre și pe credincioșii lor.

Amânarea peste data de 10 Februarie, a închiderii colectei, nu se admite. Mult, puțin cât se va fi colectat, va fi totalizat, încheiat și trimis la Sibiu. La fel vor fi înaintate și rapoartele parahiilor cari n'au făcut colecă sau cari n'au obținut niciun rezultat.

Sibiu, la 8 Ianuarie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 103/1947

Circulară

Către toate Oficiile protopopești și parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba Iulia și Sibiu.

Obținerea nouilor cărți de identitate C. F. R.

Pentru exoperarea nouilor cărți de identitate C. F. R., comunicăm în cele ce urmează instrucțiunile date de On. Minister al Cultelor, cu adresa Nr. 65.483 din 31 Decembrie 1946.

„Avem onoare a vă aduce la cunoștință că valabilitatea actelor cărți de identitate C. F. R. a fost prelungită până la 31 Ianuarie 1947, în aceleași condițiuni ca și până acum.

Emiterea noilor cărți de identitate va începe la 2 Ian. 1947, călătoriile fiind limitate la 12 pe an.

Formalitățile pentru emitere sunt:

1. Una fotografie în dublu exemplar, format mic;

2. Recipisă de plata taxei (clasa I 12.000 lei, cl. II 9000 lei și cl. III 6000 lei).

3. Borderou conform alăturatului model în dublu exemplar.

Pentru ușurarea lucrărilor, vă rugăm să ni se trimită borderourile întocmite pe clase, specificându-se la rubrica observațiunii, parohia și județul și se vor trimite, dacă e posibil, o singură dată pentru întreaga eparhie sau protoierie.

Menționăm că valabilitatea noilor cartete este pe timp de un an, adică 1 Ianuarie 1947—31 Decembrie 1947, indiferent data emiterii.”

Aducând acestea la cunoștință Cuc. noastre preoțimi, îi îndrumăm să procedeze, fără întârziere, la procurarea celor trebuitoare pentru obținerea cărților de identitate C. F. R. noi, făcând următoarele precizări:

Fotografiile să aibă dimensiunea 3 1/2 cm. să fie semnate *pe față* de posesor, având apoi să fie vizate de P. C. Protopopi, iar pe fotografiile copiilor minori să fie trecute: anul, luna și ziua nașterii.

Pentru a nu pierde timpul, prin corespondență inutile, P. C. Protopopi, vor fi foarte atenți la întocmirea lucrărilor știind că orice inexactitate cade în sarcina P. Cuc. Lor.

In rezumat: Pentru fiecare carte de identitate cu reducere de 50% pe C. F. R. se va trimite la *Consiliul nostru arhiepiscopesc*, prin *Of. protopopești*, următoarele:

1. Chitanțe de plata taxei pentru car-

lung, dar în același timp întindere în pustiu a ospetelor îmbelșugate pentru mii și mii de infomețați, cărora cerul nu le mai trimetea mană și ale căror trebuinți firești nici pământul nu mai era lipsă a le sătura din grânele sale, ci din iitnițele pline de taină ale atotputerniciei divine curgea belșugul pentru toți: pâinea ieșea deagata din mâinile slujitorilor Lui parcă răsărind din brazda pământului și se înmulțea văzând cu ochi pentru săturarea multimilor, mâncările de pește se pregăteau într'una fără ca marea să-și fi oferit serviciile sale, numai datorită puterii Celui care a presărat în mări toate soiurile de pești — dar cum să arătăm în câteva cuvinte tot șirul lung al minunilor din Evanghelie?

În fața unei puteri atât de mari a recunoscut și vrăjmașul omului că târgul ce i se oferea îi aducea mai mult decât avusese el. Iată de ce a ales el pe Hristos ca preț de răscumpărare pentru cei pe care el îi ținea închiși în temnița înfricoșată a morții. Ii era însă imposibil să poată privi în față golicimea nevoalată a arătării dumnezeiești fără ca ochii să-i întâlnească nici măcar o particică din trupul peste care se înstăpânise prin păcat. De aceea s'a și îmbrăcat Dumnezeu în haina trupului pentruca, având deacuma în fața ochilor ceva apropiat și cunoscut sie-și, să nu-i mai fie omului frică a se apropia de puterea cea suprafirească a dumnezeirii, ci încetul cu încetul obișnuindu-și ochii minții tot mai mult cu puterea care izvorește din minunile dumnezeiești, mai curând să se dorească spre această arătare a lui Hristos, decât să se sperie de ea.

Trad. de T. Bodogae

FOIȘOARA

Sf. Grigorie de Nissa:

Intruparea, condiție a mântuirii omului

[Urmare din Nr. trecut]

...Să notăm că există un bine real sau adevărat și unul fals, acesta din urmă având numai aparență de bine. Singur cugetul sădit înăuntrul ființei noastre poate să le deosebească. Suntem amenințați ori să dăm peste un bine adevărat, ori, mai adesea, momiți de o aparență înșelătoare, să alunecăm focmai spre contrarul binelui, cum s'a întâmplat în fabula păgână că căinele, care, văzând în apă umbra a ceea ce ținea el în bot, a lăsat să-i cadă din bot adevărata mâncare, ajungând astfel, în pofta după umbra celui alt, pradă lăcomiei și foamei sale.

Lăsându-se, așa dar, înșelat de dorul după adevăratul bine, cugetul omului a dat peste ceea ce de fapt nu există. Sedes de născocitorul și sfetnicul răutății, omul s'a lăsat convins că bine e tocmai opusul binelui. E drept că violența n'ar fi avut efect dacă aparența binelui n'ar fi stat ca o momeală în undița păcatului. De bunăvoie într'atâta se poate spune că a căzut omul, întrucât, de dragul unei clipe de plăcere, el s'a pus sub ascultarea tocmai a dușmanului vieții.

Să căutăm acum să împreunăm toate articolele ideii pe care ne-o facem despre Dumnezeu: binele, înțelepciunea, dreptă-

tea de identitate eliberată de cassieria gărei respective;

2. 2 (două) fotografii de fiecare solicitant, cari vor fi contrasemnate și vizate pe dos de P. C. Protopopi „Pentru identitate” aplicând și sigiliul Of. protopopesc.

3. Cântăreții bisericești au drept numai la carnet de cl. III și vor putea cere numai câte unul de fiecare parohie și filie *cântărețul prim* fie că e bugetat sau nu.

5. După strângerea și lucrarea materialului conform instrucțiunilor de mai sus, Ofi. protopopesci vor face tablouri de cereri pentru cărțile de identitate, pe clase — II preoți și III cântăreți bis. — arătând în dreptul fiecăruia, parohia și județul unde funcționează și vor fi înaintate cu raport special, Consiliului nostru arhiepiscopesc, împreună cu fotografiile și chitanțele respective, așezate în ordinea din tablou, spre a putea fi trimise apoi, de Consiliul arhiepiscopesc, Onor. Minister a Cultelor, pentru eliberarea cărților de identitate cerute.

Este de dorit ca toate cererile pentru cărțile de identitate dintr'un protopopiat să fie trimise *deodată*, Consiliului nostru arhiepiscopesc și în cea mai mare grabă.

Sibiu, 8 Ianuarie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 390/1947.

Circulară

către toate oficiile parohiale și protopopești din Arhiepiscopie.

Din tablourile cu rezultatul discutiilor purtate la sărbătorile Nașterii și Botezului Domnului apoi la Florii, Învierea Domnului și Rusali, cari se înaintează la Caseria noastră, am constatat diferențe prea mari de sume cari ne soseser de la unele parohii cari au un număr egal de credincioși și cari sunt cu o egală stare materială.

Din diferența aceasta constatăm că nu toate parohiile înaintează întreagă suma colectată și de aceea dispunem următoarele:

Discutiile de mai sus se vor purta în toate bisericile în decursul sfinte Liturghii.

La sfârșitul slujbei parohul împreună cu epitropul va număra banii și suma rezultată o vor consemna într'un proces-verbal redactat în două exemplare, din care un exemplar semnat de paroh și epitropul-casier se va înainta împreună cu suma Oficiului protopopesc.

Oficiul protopopesc va face un tablou cu toate parohiile din protopopiat și va înainta sumele împreună cu procesele verbale de la toate parohiile Arhiepiscopiei.

Sibiu, la 13 Ianuarie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru știința și viața bisericească întemeiat în 1907, apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacția și administrația: Academia teologică „Andreiană”, Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Abonamentul pe un an: 24 000 Lei. Director: profesor Dr. Grigorie T. Marcu. — Nrii. 11—12 (Noembrie—Decembrie) 1946 cuprind: Diacon Dr. Grigorie T. Marcu: Programul vîilemit. Prof. univ. Dr. Milan Šesan: Rolul istoriei în viața omenirii. Preot Dr. Corneliu Sârbu: Cunoașterea sectelor. Prof. Tului Racota: Mitropolitul Simion Ștefan. Dr. Emilian Vasilescu, Prof. Dr. Nicolae Neaga, Preot Ioan Opriș și Dr. Grigorie T. Marcu: Mișcarea literară: Funcțiunea eclesiologică sau comunitară a Liturghiei, de Pr. Petre Vințilescu. Melhisedec, preotul-rege din Salem, de Dr. Mircea Chialda. Valoarea argumentelor raționale pentru dovedirea existenței lui Dumnezeu, de Dr. Em. Vasilescu. Tatăl nostru carele ești în ceruri, de Preot M. Popa-Nemou. Gr. T. M.: Note și Informații: O sută de ani dela venirea lui Șaguna în Ardeal. Vizita I. P. Sf. Patriarh al României la Moscova. O propunere înțeleaptă Mărunt.

Invitare la Abonament

Cu numărul viitor intrăm în al 95-lea an de apariție a foil întemeiate de marele mitropolit Andrei Șaguna.

A doua gazetă a Ardealului ca vechime, „Telegraful Român” rămâne credincios liniei sale de apărător și propagator al ideilor Ortodoxiei românești.

Cu acest prilej, invităm pe cărturarli nostri din cler și dintre mireni, să aboneze în număr cât mare, această veche tribună bisericească și să stăruiască totodată pentru o cât mai largă răspândire a ei în cercurile celor ce doresc să cunoască mersul vieții bisericești din cuprinsul mitropoliei Ardealului, precum și munca depusă aici pentru buna propagare a Bisericii și a Neamului.

Abonamentele se trimit la adresa Administrației foil.

Redacția și Administrația „Telegrafului Român”, Sibiu

Program de activitate

În cadrul unui interview acordat dlui L. Paul, redactor la ziarul „Timpul” și „Adevărul”, dl Dr. Petru Groza a schițat programul de activitate al Guvernului și Parlamentului, declarând printre altele:

„Guvernul își coordonează activitatea și Parlamentul la fel, îmbrățișând problemele de ordin economic impuse de necesitățile imediate și urgente, pe de o parte, iar pe de altă parte de necesitatea unei planificări economice și financiare, pentru a eși din greutățile actuale și a învinge atât criza alimentară, cât și dificultățile financiare...”

În aceeași ordine de idei Guvernul și Parlamentul însușit de același ideal și având la baza activității lor platforma-program, vor încuraja pentru consolidarea cât mai grabnică a vieții noastre economice, orice inițiativă particulară sănătoasă și folositoare colectivității, asigurând rentabilitatea investițiilor și spulberând prin aceasta și multe svonuri și afirmări demagogice prin care s'a încercat dezorientarea corpului electoral, lucru care din fericire n'a reușit.

Nu vor fi nici colhozuri și nici colectivizări și nu știu cum vor da față cu cetățenii, acei care printr'o astfel de propagandă au cules puținele voturi ale celor creduli...”

Referitor la posibilitatea unor viitoare vizite în țările vecine, dl Dr. Petru Groza a declarat: „Rostul acestor întâlniri personale cu conducătorii țărilor vecine este clar. Stând de vorbă direct cu vecinii, nu poate eși de aici decât un lucru folositor tuturor și în primul rând bunelor noastre relațiuni de vecinătate...”

Academia teologică „Andreiană” din Sibiu

Seria de conferințe „Biserica și viața” care se țin în fiecare Duminică după Sf. Liturghie, cuprinde următorul program:

1. 19 Ianuarie: „Profetul Ieremia în fața vieții”, de Prot. Dr. Nicolae Neaga, profesor de V. T. și Limba ebraică. Rector.

2. 26 Ianuarie: „Filosofia antică pedagog spre Hristos”, de Preot Dr. Nicolae Terchilă, profesor de Filosofia creștină și Pedagogie.

3. 2 Februarie: „Tâlcul unei cariere vlădicești”, de Prot. Dr. Ștefan Lupșa, profesor de Istoria bis. rom. și Arta creștină.

4. 9 Februarie: „Un muncitor manual: Sf. Ap. Pavel”, de Diacon Dr. Grigorie T. Marcu, profesor de exegeza N. T. și Ermineutica biblică.

5. 16 Februarie: „Valoarea omului”, de Diacon Dr. Emilian Vasilescu, profesor de Teologie Fundamentală și Sociologie.

6. 23 Februarie: „Prezența Bisericii în nevoile vremii”, de Preot Dr. Teodor Bodogae, profesor de Istoria Bisericii universale și Patologie.

7. 2 Martie: „Familia creștină”, de Diacon Dr. Nicolae Mladin, profesor de Mistică și Morală.

8. 9 Martie: „Muzica element de înfrățire a popoarelor”, de Preot Gheorghe Șoima, conferențiar de Muzică bisericească și Ritual.

9. 16 Martie: „Misiunea actuală a femeii”, de Preot Dr. Corneliu Sârbu, conferențiar de Indrumări misionare și Sociologie.

10. 23 Martie: „Probleme de educație”, de Preot Dumitru Călugăr, conferențiar de Omiletică și Catihetică.

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

URARE. Anul nou 1947 să aducă tuturor colaboratorilor și cetitorilor noștri sănătate, putere de muncă creștină și românească, cu pace deplină!

Mulțămiri. Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae mulțamește tuturor celor ce l-au trimis bune urări cu ocazia Anului Nou și le împărtășește arhieresti binecuvântări.

Predică în Catedrala din Sibiu

8. Duminică în 19 Ianuarie 1947, servesc: Cons. Ier. Grovu, prof. Dr. Șt. Lupșa și prot. Mih. Neagu; diaconii: S. Macarie și Dr. Nic. Mladin. — Predică: prof. Dr. Ștefan Lupșa.

9. Duminică în 26 Ianuarie 1947, servesc: Cons. Dr. Andrei Gălea, Emilian Cioran și Prot. Mihail Neagu; diaconii: Dr. Nicolae Mladin și Iosif Bolog. — Predică: Dr. Nicolae Mladin.

10. Joi în 30 Ianuarie 1947, la Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigorie și Ioan, servesc: Prot. Mihail Neagu, preoții Ioan Langa și Valeriu Popa; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu și Vasile Gârbru. — Predică: prof. Dr. Grigorie T. Marcu.

M. S. Regele a decorat pe maestrul George Enescu cu marea cruce a ordinului „Serviciul credincios”.

Ministerul Artelor a sărbătorit pe scriitorii Tudor Arghezi și Gala Galaction cu ocazia împlinirii a 50 de ani de activitate a acestora.

Suveranul a sancționat decretul de numire a noii conduceri a Băncii Naționale.

Răscumpărare de felicitări. Dl prof. Dr. Ioan Lupșa, împreună cu doamna Ana Lupșa, a dăruit pentru Orfelinatul arhiepiscopiei din Sibiu, suma de 50,000 lei drept răscumpărare a felicitărilor de ziua onomastică. I se aduc mulțămiri.

EXTERNE:

Primul raport al Comisiei pentru energia atomică a fost prezentat Consiliului de Securitate.

Noul Congres American și-a început lucrările.

Feldmareșul Montgomery a vizitat Moscova.

Cehoslovacia și-a fixat atitudinea în problema germană.

Generalissimul Stalin a fost numit cetățean de onoare al orașului Praga.

Dl Byrnes a demisionat din postul de ministru de externe al St. Unite. În locul său a fost numit generalul Marshall.

Nr. 120 Bis.

Concurs

Fiind vacante posturile bugetare dela Academia teologică „Andreiană” din Sibiu de:

1. Secretar.
2. Ajutor de secretar.
3. Dactilograf și
4. Subadministrator.

se publică concurs cu termen de 30 zile, invitându-se cei care doresc să le ocupe, să-și trimită Consiliului arhiepiscopesc cererile cu actele personale și de studii.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 14 Ianuarie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 369/1947.

Publicațiune

În conformitate cu dispozițiunile art. 14 din Regulamentul Academiei teologice „Andreiane” din Sibiu, Consiliul arhiepiscopesc declară și publică vacantă catedra de Teologie morală și mistică, pentru chemare restrânsă sau prin transferare ori pentru chemare largă ca titular dela această Academie.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 14 Ianuarie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 505/ 946.

(62) 1—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de cl. III a Deal, protopopiatul Sebeșului, se publică concurs repetit, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Locuință în natură.
3. Sesiune parohială 4¹/₂ jug. arător.
4. Una ferie must, de fiecare casă.
5. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza la școala primară din parohie și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare și de autorizația de a candida dela P. Ven. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta în termen, la Oficiul protopopesc ort. rom. al Sebeșului.

Concurenții se vor prezenta în parohie, într'o zi de Duminică sau sărbătoare, cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoștință cu credincioșii

Sebeș-Alba, 7 Decembrie 1946.

Oficiul protopopesc din Sebeș-Alba în înțelegere cu Consiliul parohial din Deal.

Prof. Dumitru Ciuchendea
adm. protopop.

Nr. 58 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a doua sârbi cu filia Dumești din protopopiatul Ilia se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Stola uzitată.
3. Flosirea cimitirelor și a 1³/₄ jug. pământ arabil eclesie.
4. O ferdelă de bucate adău dela fiecare familie.
5. 20 m. steri lemne de foc din pădurea bisericii.

Cel ales va predica în Dumineci și sărbători și va catehiza în școala primară, pe lângă celelalte îndatoriri pastorale.

Cererile de concurs, însoțite de acte și binecuvântarea arhierască de candidare, se vor trimite Oficiului protopopesc ort. rom. din Ilia.

Ilia, la 10 Noembrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom.

Iuliu Josan
protopop

(60) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Săcămaș, cu filiile Stăncești și Ohaba, din protopopiatul Dobra, jud. Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Sesiune parohială 7,133 jug. arător de prima calitate, 4,1452 jug. fânețe, folosința unei grădini de 684 stj., iarba și fructele din cimitirul bisericii.
3. 20 metri steri lemne de foc, din pădurea bisericii. Fasonatul și transportul privesc pe preot.

4. Casă parohială în stare bună, conștătoare din 3 camere.

5. Dela filiile Stăncești și Ohabă câte 20 litri de porumb sau grâu.

6. Venitele stolare obișnuite în parohie și filii.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza regulat la școala primară din materă. Va predica în fiecare Duminică și sărbătoare și va administra normal filiile.

Cereri de concurs, însoțite de toate actele necesare și autorizația dela Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen la Oficiul protopopesc ortodox român din Dobra, j. Hunedoara.

Concurenții se vor prezenta în parohie într-o zi de Duminică sau sărbătoare, cu încredințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, la 15 Noemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Dobra în conțelegere cu Consiliul parohial din Săcămaș.

Alex. Florea,
protopop

59 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa II **Romos** din protopopiatul Orăștie, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Jumătate din chiria caselor parohiale folosite ca edificii școlare.
3. Sesiunea parohială și anume: 10 jugăre arător în hotarul comunei Romos și 6 jugăre fânaș în hotarul comunei Valdei.
4. Folosința cimitirului vechiu.
5. Cantitatea de lemne ce rezultă din parchetul scadent anual din pădurea bisericii, micșorată cu 4 m. steri, cari se dau pentru încălzitul bisericii.
6. Stola obișnuită în parohie.

Indatoriri:

Preotul ales va catehiza în mod gratuit elevii și elevele dela școala primară din Romos și va predica în Duminică și sărbători.

Cereri de concurs, însoțite de acte și binecuvântarea arhierescă de candidare, se vor trimite Oficiului protopopesc ort. rom. Orăștie, iar candidații, cu știrea Oficiului nostru, se vor prezenta în parohie spre a fi cunoscuți de popor.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Orăștie în înțelegere cu Consiliul parohial din Romos.

Orăștie, la 10 Noemvrie 1946.

Prof. Zaharie Stanciu
adm. protopopesc

(1) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Chichiș** cu filiile **Băcel** și **Coșeni** din protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegr. Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirii teologice și anilor de serviciu.
2. Sesiune parohială 20 jug. pământ foarte bun.
3. Două case parohiale, dintre care una în formă de castel, cu pivniță mare, grajd și cu 5 jugăre pământ lângă ea.

Indatoriri:

Pe lângă indatoririle generale, cel ales va face gratuit catehizația în școala primară și va predica regulat în Duminică și sărbători.

Atragerea în mod deosebit atențiunea preoților noștri asupra parohiei Chichiș, care având avere în pământ și pădure are perspective frumoase de dezvoltare, fiindcă are gară în loc și la o distanță foarte apropiată de Brașov.

Cereri de concurs, cu actele necesare, vor fi trimise pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Consiliul Arhiepiscopesc

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

AU APĂRUT!

AU APĂRUT!

Calendarele

BUNULUI CRESTIN

cu Șematism Lei 30.000—; fără Șematism Lei 16.000—

și

„OASTEA DOMNULUI”

Lei 16.000—

pe anul 1947

Calendarele au un cuprins foarte bogat și variat și sunt împodobite cu multe ilustrațiuni frumoase. Se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. La comanda de peste 10 ex. se dă rabatul convenit. Pe lângă prețul Calendarelor să se mai adauge încă Lei 1500 pentru porto postal.

— Contra ramburs nu se trimite —

Nr. 691/1946.

(64) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Blăjeni-Plaiu**, protopopiatul Zarand-Brad, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Venitele stolare obișnuite în parohie.
3. Folosirea cimitirului și a unui fânaș în mărime de 1 jug. 911 st. p.

Cel ales va catehiza elevii dela școala primară din parohie și va predica regulat în Duminică și sărbători.

Cereri de concurs, însoțite de actele necesare cum și de autorizația de candidare dela P. V. Cons. arh., se vor înainta în termen, Oficiului protopopesc ortodox român Zarand-Brad.

Concurenții se vor prezenta în parohie într-o zi de Duminică sau sărbătoare, cu aprobarea acestui Oficiu, pentru a face cunoștință cu poporul și pentru a celebra ori cuvânta.

Brad, la 7 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român Zarand-Brad în înțelegere cu Consiliul parohial din Blăjeni-Plaiu.

Pr. Alex. Fugăță
adm. prot.

Nr. 314/1946

(63) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Costești** cu filia **Grădiștea de munte**, din protopopiatul Orăștie, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Câte un ddal de porumb smicurat de fiecare casă, din cari 30 ddal revin cantorului și 10 ddal crâșnicului.
3. Câte una zi de lucru de fiecare casă, cu cantorul și crâșnicul în proporția dela punctul 2.
4. Folosința celor două cimitire de 686 st. □ și a unui fânaș în „Deal” de 1 jugăr.
5. Stola obișnuită în parohie și filie.

Obligații:

Cel ales va catehiza elevii și elevele dela școala primară, va predica regulat în Duminică și sărbători și va locui în permanență în parohie în mijlocul credincioșilor.

Cereri de concurs, însoțite de acte și binecuvântarea arhierescă, se vor trimite Oficiului protopopesc ort. rom. din Orăștie, iar candidații, cu știrea Oficiului

nostru, se vor prezenta în parohie spre a fi cunoscuți de popor.

Orăștie, la 8 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Orăștie în înțelegere cu Consiliul parohial din Costești.

Prof. Zaharie Stanciu
adm. prot.

Nr. 331/1946

(65) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Măgura** cu filia **Toplița**, protopopiatul Băița, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Stola obișnuită.
3. Matera Măgura: dela circa 80 familii câte una ferdela cucuruz sfărâmat, care se va răscumpăra în bani. Filia Toplița: dela circa 72 familii câte una ferdela cucuruz sfărâmat.
4. Filia Toplița: folosirea alor 7 jugăre fânaș.
5. Folosirea cimitirelor din materă și filie.
6. Casa parohială din materă este în construcție și după terminarea ei intră în folosința preotului, împreună cu grădina din jurul ei.

Cel ales va predica în Duminică și sărbători și va catehiza elevii din școala primară.

Cereri de concurs, însoțite de actele necesare și de autorizația de a candida dela P. Ven. Cons. arhiepiscopesc, se vor înainta în termen la Oficiul protopopesc ortodox român din Băița.

Băița, la 17 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom.
Dumitru Secărea
protopop

(2) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea parohiei vacante de clasa II-a **Cărpiniș** din protopopiatul Brașov, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Teleg. Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Locuință în natură corespunzătoare prin transformarea școlii confesionale, sau cu chirie.
3. Venitele stolare obișnuite în parohie.
4. Sesiune parohială 6 jug. teren arabil.
5. Una ferdela bucate de fiecare familie.

Indatoriri:

Cel ales va predica regulat în Duminică și sărbători și va face catehizația în școala primară.

Concurenții își vor trimite cererile la Oficiul protopopesc din Brașov, însoțite de toate actele, de binecuvântarea ar-

hierescă de candidare și se vor prezenta în parohie pentru a servi, predica și a face cunoștință cu poporul, cu prealabila încredințare a Oficiului nostru protopopesc.

Brașov, la 15 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Brașovului în înțelegere cu Consiliul parohial din Cărpiniș

Dr. Nicolae Stinghe
protopop stavrofor

„ALBINA”
institut de credit și economii,
Sibiu

Prospect de emisiune

În baza adunării generale extraordinare a acționarilor Institutului de credit și de economii „ALBINA” Sibiu, ținută la 26 Ianuarie 1946 și în conformitate cu art. 6 din Statute, subsemnatul Consiliu de Administrație deschide prin aceasta subscripție pentru o nouă emisiune de acțiuni, în scopul sporirii capitalului social dela Lei 500.000.000 la Lei 1.000.000.000.

Noua emisiune se face în următoarele condițiuni:

1. Acționarii vechi au dreptul să opteze, începând dela 2 Ianuarie 1947 și cel mai târziu până la data de 15 Februarie 1947, pentru fiecare acțiune veche de Lei 500— câte una nouă.
2. Cursul de emisiune este de Lei 500— de acțiune.
3. Prețul acțiunilor se va vărsa integral la subscripție.
4. Acțiunile neoptate de vechii acționari până la 15 Februarie 1947 se vor pune la dispoziția vechilor acționari, în proporție cu vechile acțiuni ce posedă, dar maximum până la cvantumul acestora, pe cursul arătat la punctul 2, adică Lei 500.
5. Prețul acestor acțiuni se va vărsa integral la subscripție, dar cel mai târziu până la 5 Martie 1947.

Acțiunile rămase nesemnate de vechii acționari până la 5 Martie 1947, se vor putea distribui de către Consiliul de Administrație și neacționarilor.

Prețul acestor acțiuni astfel distribuite este de Lei 6000— de acțiune, din care se vor trece:

- Lei 500— la capitalul social;
- Lei 5000— la fondul de rezervă legală și
- Lei 500— pentru taxe, impozite și cheltuieli.

Prețul acțiunilor de Lei 6000— se va vărsa integral la subscripție dar cel mai târziu până la 20 Martie 1947.

6. Acțiunile subscrise vor beneficia de dividend începând cu anul de gestiune 1947.

7. Pentru exercitarea dreptului de opțiune, acțiunile vor fi prezentate fără coala de cupoane.

8. Ca locuri de subscriere și vărsăminte se desemnează: Sediul Central din Sibiu și sucursalele: Arad, Brașov, București, Cluj, Lugoj, Medias, Tg.-Mureș, Târnăveni și Timișoara.

9. Pentru subscriere la noua emisiune se va folosi declarația anexată acestui prospect.

[66] 1—1

Sibiu, 14 Decemvrie 1946.

Consiliul de administrație

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.